Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2020. gada 28. maijā*

Apelācija – Vispārējās tiesas Reglamenta 73. panta 1. punkts – Vispārējās tiesas rīkojums, ar kuru prasība ir atzīta par acīmredzami nepieņemamu ar roku rakstīta paraksta neesamības dēļ – Prasības pieteikums papīra formātā, kas ietver autentificēta elektroniska paraksta izdruku

Lietā C-309/19 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2019. gada 15. aprīlī iesniedza

Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos, kas reģistrēta Villarkajo [*Villarcayo*] (Spānija), ko pārstāv *J. Azcárate Olano* un *E. Almarza Nantes*, *abogados*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otra lietas dalībniece –

Eiropas Komisija, ko pārstāv *F. Castillo de la Torre* un I. Naglis, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē,

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja L. S. Rosi [*L. S. Rossi*], tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*] (referents) un F. Biltšens [*F. Biltgen*],

ģenerāladvokāts: Dž. Hogans [*G. Hogan*],

sekretāre: M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – spāņu.

Spriedums

1 Ar savu apelācijas sūdzību *Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos* (Burgosas asinsdesu ražotāju apvienība, Spānija) lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra rīkojumu lietā *Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos*/Komisija (T-709/18, nav publicēts, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais rīkojums", EU:T:2019:107), ar kuru Vispārējā tiesa kā acīmredzami nepieņemamu noraidīja tās prasību atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2018/1214 (2018. gada 29. augusts) par nosaukuma ierakstīšanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā ("Morcilla de Burgos" (AĢIN)) (OV 2018, L 224, 3. lpp.; turpmāk tekstā – "apstrīdētā regula").

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais rīkojums

2 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika saņemts pa faksu 2018. gada 28. novembrī, prasītāja cēla prasību atcelt apstrīdēto regulu, kā arī norādīja divus papildu prasījumus.

3 Tā kā šī regula tika publicēta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 2018. gada 5. septembrī, termiņš prasības celšanai par to beidzās 2018. gada 29. novembrī.

4 2018. gada 29. novembrī Vispārējās tiesas kancelejā tika saņemta prasības pieteikuma versija papīra formā, uz kuras bija dažādi paraksti.

5 Piemērojot tās Reglamenta 126. pantu, Vispārējā tiesa lēma ar motivētu rīkojumu, neveicot turpmākas procesuālās darbības, un noraidīja prasību kā acīmredzami nepieņemamu.

6 Pārsūdzētā rīkojuma 10. un 12. punktā Vispārējā tiesa vispirms atgādināja, ka saskaņā ar tās Reglamenta, redakcijā, kas piemērojama šajā strīdā, 73. panta 1. punktu "procesuālā dokumenta oriģināleksemplāru papīra formā ar roku paraksta attiecīgā lietas dalībnieka pārstāvis vai advokāts" un ka saskaņā ar Tiesas judikatūru šī noteikuma neievērošana nav novēršama. Tālāk šī rīkojuma 15. punktā tā norādīja, ka prasības pieteikuma papīra versija, kurā bija ietverta prasības galvenā daļa, kā arī papildu prasījumi ir jāuzskata par vienu procesuālo dokumentu. Visbeidzot minētā rīkojuma 16. un 17. punktā, lasot tos kopā ar tā 6. punktu, Vispārējā tiesa nosprieda – tā kā neviens no parakstiem uz šī procesuālā dokumenta nav rakstīts ar roku, ņemot vērā, ka tie ir skenēti, prasība ir acīmredzami nepieņemama un tā nav jāpaziņo Eiropas Komisijai.

Lietas dalībnieku prasījumi Tiesā

7 Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

– atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu;

– pārsūdzēto rīkojumu atcelt pilnībā;

– atzīt par pieņemamu Vispārējā tiesā celto prasību un atcelt apstrīdēto regulu; un

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

8 Komisija lūdz Tiesu apelācijas sūdzību noraidīt un piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

9 Ar savu vienīgo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētajā rīkojumā uzskatot, ka ir pārkāptas tās Reglamenta 73. pantā minētās prasības, kā tās ir interpretētas judikatūrā. Tā būtībā uzskata, ka šo tiesību kļūdu ir izraisījis tas, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi faktus, jo tā kļūdaini ir uzskatījusi, ka prasības pieteikumā ir ietverti skenēti paraksti, lai gan šie paraksti faktiski esot kvalificēti elektroniskie paraksti, kuri esot jāpielīdzina ar roku rakstītiem parakstiem minētā panta izpratnē.

10 Ir jāatgādina – kā izriet no LESD 256. panta 1. punkta otrās daļas un Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmās daļas, apelācijas sūdzību iesniedz tikai par tiesību jautājumiem. Tādējādi vienīgi Vispārējās tiesas kompetencē ir konstatēt un izvērtēt atbilstošos faktus, kā arī izvērtēt pierādījumus. Tātad šo faktu un šo pierādījumu vērtējums, izņemot to sagrozīšanas gadījumus, nav tiesību jautājums, kas pats par sevi būtu pakļauts pārbaudei Tiesā apelācijas tiesvedībā (spriedums, 2019. gada 13. novembris, *Outsource Professional Services/EUIPO*, C-528/18 P, nav publicēts, EU:C:2019:961, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).

11 Šajā ziņā Tiesa jau ir nospriedusi, ka šādai sagrozīšanai ir acīmredzami jāizriet no lietas materiāliem, neesot nepieciešamībai veikt jaunu faktu un pierādījumu vērtēšanu, un apelācijas sūdzības iesniedzējam ir konkrēti jānorāda, kurus pierādījumus Vispārējā tiesa ir sagrozījusi, kā arī jāpierāda kļūdas analīzē, kuras, viņaprāt, ir izraisījušas šo sagrozīšanu (skat. it īpaši spriedumu, 2019. gada 13. novembris, *Outsource Professional Services/EUIPO*, C-528/18 P, nav publicēts, EU:C:2019:961, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).

12 Šajā lietā ir jākonstatē, ka pieteikuma par lietas ierosināšanu oriģināla pēdējā lapa attiecībā uz katru no abiem advokātiem, kas to ir parakstījuši, ietver šķietami ar roku rakstītu parakstu un drukātu piezīmi "parakstīts elektroniski [katra advokāta vārds] vārdā", kā arī identifikācijas kodu – kurš ir saistīts ar katra advokāta, kas ir parakstījies, vārdu – un datumu un laiku, kad ir tikuši pielietoti kvalificētie elektroniskie paraksti. Turklāt šī paša oriģināla 25. un 26. lappusē ir iekļauts arī katra apelācijas sūdzības iesniedzējas advokāta šķietami ar roku rakstīts paraksts.

13 Pirmkārt, attiecībā uz prasības pieteikuma 25. un 26. lappusē, kā arī pēdējā lappusē esošiem šķietami ar roku rakstītiem parakstiem no prasības pieteikuma oriģināla fiziskas pārbaudes izriet, ka runa ir par skenētiem ar roku rakstītu parakstu attēliem, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja neapstrīd.

14 Otrkārt, attiecībā uz apgalvotajiem kvalificētajiem elektroniskajiem parakstiem, kas ir prasības pieteikuma pēdējā lappusē, neatkarīgi no tā, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas advokātiem ir valstu sertifikāti, kas tiem ļauj izmantot šādus parakstus, ir jākonstatē – tā kā prasības pieteikuma oriģināls ir papīra formā, nevis elektroniskā formā, dati par šiem parakstiem, lai gan tie ietver vārdus "parakstīts elektroniski", nevar tikt uzskatīti par tādiem, kuri ir jebkādā veidā elektroniski, bet tie ir jāuzskata par vienkāršām drukātām piezīmēm līdzīgi kā jebkurš cits drukāts prasības pieteikuma elements.

15 Treškārt, pretēji tam, ko apgalvo apelācijas sūdzības iesniedzēja, prasības pieteikuma oriģināls papīra formā neietver kvalificētus elektroniskos parakstus, bet labākajā gadījumā tas ir uzskatāms tikai par elektroniska dokumenta, kurā ir katra apelācijas sūdzības iesniedzējas advokāta kvalificēts elektroniskais paraksts, izdruku uz papīra.

16 No šī sprieduma trim iepriekšējiem punktiem izriet – lai, pamatojoties uz Vispārējās tiesas Reglamenta, redakcijā, kas piemērojama šajā lietā, 73. panta 1. punktu, pārbaudītu, vai prasības pieteikuma oriģināls ietver ar roku rakstītus parakstus, Vispārējā tiesa varēja ņemt vērā tikai šķietami ar roku rakstītus parakstus, kas ir prasības pieteikuma oriģināla papīra formā 25. un 26. lappusē, kā arī pēdējā lappusē, kuri, kā izriet no šī sprieduma 13. punkta, ir skenēti paraksti. Šādos apstākļos Vispārējai tiesai nevar pārmest faktu sagrozīšanu, tai pārsūdzētā rīkojuma 6. punktā norādot, ka prasības pieteikumā ir nevis ar roku rakstīti apelācijas sūdzības iesniedzējas pārstāvju paraksti, bet gan tikai skenēti paraksti.

17 Tā kā prasības pieteikuma oriģināls nevar ietvert kvalificētus elektroniskos parakstus, nav jāpārbauda apelācijas sūdzības iesniedzējas arguments, kas balstīts uz šādu parakstu pielīdzināšanu ar roku rakstītiem parakstiem.

18 Tā kā visi paraksti uz prasības pieteikuma oriģināla papīra formā tādējādi ir kvalificējami kā skenēti paraksti un apelācijas sūdzības iesniedzēja neapstrīd Vispārējās tiesas argumentācijas pārsūdzētā rīkojuma 10.–16. punktā atbilstīgumu attiecībā uz šādiem parakstiem, apelācijas sūdzības iesniedzējas iebildums par tiesību kļūdu, ko Vispārējā tiesa esot pieļāvusi pēc faktu sagrozīšanas, ir jānoraida.

19 Turklāt, runājot vispirms par apelācijas sūdzības iesniedzējas iebildumu, saskaņā ar kuru tās advokāti prasības pieteikuma iesniegšanas nolūkā esot ievērojuši norādījumus, kurus tiem Vispārējās tiesas kanceleja esot sniegusi pa tālruni, pietiek konstatēt, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja neapgalvo, ka kanceleja tās advokātiem būtu devusi norādījumus trīs eksemplāros nosūtīt oriģinālu papīra formā, kas ietver tikai skenētus parakstus, kā arī kvalificēto elektronisko parakstu izdrukas, un ka, šādi rīkojoties, tā advokātus būtu maldinājusi.

20 Turpinājumā attiecībā uz iebildumu, saskaņā ar kuru prasība par parakstu, kas rakstīts ar roku, pēc jaunās Vispārējās tiesas Reglamenta redakcijas stāšanās spēkā ir tikusi atcelta no 2018. gada 1. decembra, proti, tikai divas dienas pēc prasības celšanas termiņa beigām, pietiek konstatēt, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja neapstrīd, ka piemērojamā minētā reglamenta redakcija patiešām bija tā, kas bija spēkā pirms 2018. gada 1. decembra redakcijas.

21 Visbeidzot, ciktāl apelācijas sūdzības iesniedzēja atsaucas uz vieglāka krimināls oda atpakaļejoša spēka principu, ir jānorāda – papildus tam, ka šis strīds nav saistīts ar kriminālprocesu, prasības pieteikuma nepieņemamība, ko Vispārējā tiesa ir atzinusi pārsūdzētajā rīkojumā, nav apelācijas sūdzības iesniedzējai noteikts "sods", bet gan tikai sekas tam, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nav ievērojusi Vispārējās tiesas Reglamentā ietvertu procesuālo normu.

22 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, vienīgais apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītais pamats un līdz ar to apelācijas sūdzība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

23 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši šī paša reglamenta 138. panta 1. punktam, kas ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

24 Tā kā Komisija ir prasījusi piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) nospriež:

1) Apelācijas sūdzību noraidīt.

2) *Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]